

Do Brijuna i natrag

Autor Administrator

Radni izlet na Brijune

A.B.

Ovoga sam se puta doista veselio &to sam na popisu pozvanih putnika za Brijune. Prvi put je to bilo pred pet godina, odmah nakon &to sam se na&ao u&paketu& svoje firme koju je preuzela ova sada&nja, daleko veæa i moænija, koja je tamo imala svoju godi&nju konferenciju.

Bio sam tada impresioniran velièinom skupa, dobrom organizacijom koja mi je do tada bila nepoznata, mlado&æu, ljepotom, disciplinom i pameæu sudionika, samom dvoranom za koju sam znao da se u njoj u jednom povijesnom trenutku odluèivalo od sudbini i životima stanovnika onda&nje države, a ponajvi&e s dvoje prvih ljudi u tvrtci - braènim parom, koji su sve to osmislili i ostvarili.

Nisam ba& svjetski putnik, ali sam tijekom svojih &lijepih&

godina dosta spoznao o svijetu, i nisam se mogao ne èuditi, ne diviti se i ne prièati gdje sam se god našao, o svojim dojmovima: svjetska razina u najboljem smislu. Stvoriti iz jednog, doduše dobrog odvjjetnièkog ureda, tvrtku sa tri i pol tisuæa ljudi, dati odlièan posao i kruh tolikim obiteljima, upravljati njima tako znalaèki i efikasno, (dok mnogi drugi oèajavaju i odustaju zbog našeg neukrotivog mentaliteta), motivirati ih do granica fanatizma, nauèiti ih radu, redu, gotovo vojnièkoj disciplini i odgovornosti, a iznad svega oduševljenju i lojalnosti za svoju tvrtku – pa što bi se više od toga moglo u životu poželjeti. Ostvarenje sna u najboljem smislu rijeèi.

Nakon te prve konferencije dolazile su druge, uvijek iste po atmosferi, po tonu i energiji, ali uvijek malo drugaèije i bolje, i uvijek sa spomenutim parom kao glavnim generatorom svega što je ključno. Pitao sam se bi li sve to uopæe moglo funkcionirati bez njih. Tako dobro- teško.

{moszoomthumb imgid=1042 itemid=35} I sada opet, nakon odraðene radne šihte, ugodna vožnja luksuznim autobusom kroz zimske krajolike Gorskog Kotara i prelijepu Istru - susret s najljepšim morem na svijetu u mjestancu živopisnih boja - Fažani, koje gleda prema nedalekom šumovitom Brijunskom arhipelagu. „Sliku mile Istre naše ja u srcu nosim svom...“ Tko je ono tako lijepo pjevao?

Na ovakav put ne može se bez male pripreme, bez makar male virtualne šetnje kroz prostor i povijest kraja u koji idete. A velika je mreža neiscrpni izvor informacija.

(...) Stvoritelj je dio Zemlje naumio oblikovati prema slici Raja. Tako je nastala Istra, nalik vrtu obraslom predivnim drveæem i prostranim livadama, koji oplakuje plavo more i poziva ljude sretnom životu. No ljubomorni vrug uništio je njegovo djelo razrezavši vreæu u kojoj je anđeo nosio ostatke neiskorištenog kamenja, te se tisuæe kamenih stijena prosulo po istarskoj zemlji, zemlji kontrasta, u isto vrijeme pitomoj i surovoj, plodnoj i škrtaj, sunèanoj i oblaèenoj. Rastuženi anđeli su prikupili djelæe Raja preostale meðu rasutim

kamenjem i zaštitili ih morskim valovima. Tako su nastali Brijuni
(...)
<http://www.brijuni.hr/Home.aspx?PageID=7>

(...) Veći dio
povijesti Istra je, kao i ostali dijelovi Hrvatske bila u sastavu
susjednih
država. Naime, cijela Istra je
bila dio Austro-Ugarske Monarhije (1867.-1918.). Za to je vrijeme imala
kao i
ostali dijelovi Monarhije vlastiti pokrajinski Sabor.

Za vrijeme
Austro-Ugarske na teritoriju Istre i Dalmacije su djelovali tzv.
Autonomisti-pokret koji se protivio ujedinjenju sa Banskom Hrvatskom.
Također i
u sastavu Italije (1918.-1943.). U to vrijeme provođena je represija nad
Hrvatima i sustavna talijanizacija pod kojom je i nacionalni sastav
Istre
znatno izmjenjen sustavnim doseljavanjem Talijana iz susjednih sjevernih
talijanskih
krajeva.

Nakon Drugog svjetskog
rata SFR Jugoslavija je izvršila pak
represiju nad Talijanima u Istri, što
rezultira njihovim egzodusom koji se mjeri desecima tisuća prognanih
osoba. Od
toga razdoblja do danas doselile su se u Istru deseci tisuća osoba iz
drugih
djelova Hrvatske i drugih krajeva tadašnje SFR Jugoslavije (posebno iz
Srbije.
Za vrijeme velikosrpske agresije u taj od rata potrađeni dio Hrvatske
doselili
su se brojni prognanici iz stradalih dijelova Hrvatske i Bosne i
Hercegovine.

Sve do 5. stoljeća
područje Istre bilo je pod utjecajem Rimskoga Carstva. Doba je to kada
nastaju
neki od najistaknutijih spomenika u Istri poput pulske Arene. Uskoro će
na ova
područja početi sve jače doseljavanja Hrvata i Slovenaca (...) Vikipedija

(...) Nekropole

ilirske, conquiste romanske, i
 hramovi i bazilike i katedrale; i glagoljaški pjesnici poput Jurja
 Žakna, i
 koloni i biskupi, reformacija i protureformacija, romanika i gotika i
 ruralna
 gotika; literatura liturgijska i laicistična, hrvatska i talijanska, i
 Herman
 Dalmatin i Franciscus Patricius; umjetnici hrvatski Vincent i Ivan iz
 Kastva i
 umjetnici talijanski Bernardo Parentin i Andrea di Montona; Vlaèi i
 Vergerio,
 Stjepan Konzul Istranin i Franjo Glavinia; I tako preko Pietra
 Stankovicha (Stankovica)
 i Luke Kirca do Bože Milanovica i Antonija Santina, preko Mate Balote i
 Piera
 Antonija Quarantotti-Gambinija do Zvane Èrnje i Oswalda Ramousa(;) Milan
 Rakovac, Vijenac, MH)

Potpuno sam opušten, nemam posebnih radnih obveza
 osim biti
 nazočan, a jedini rekvizit u torbi na
 kojega sam dobro pazio da ga ne zaboravim je pravi profesionalni
 fotografski
 aparat. Naravno uz obvezne upute o upotrebi. Netko mi je kasnije dobio
 u
 "ali "Bolji nego Jerkin".
 Uzvratio sam na isti način: "Nije bolji, ali
 skoro".

Kratka plovidba malim brodovima i
 ve smo u luci u kojoj dominira
 za kej privezana velika jahta, Marijan kaže, najveća
 i najljepša jahta na Jadranu, koja
 nije mogla biti bolje i ljepše mjesto za vez, i
 koja se svojim volumenom, linijama i modrobijelim
 koloritom, savršeno uklapa u vizuru mramornobijelih zdanja hotela, crkve i vila, znalački
 uklopljenih u perivoj bujne crnogorične vegetacije, svega skupa
 osmišljenog u
 vrijeme kad smo bili dijelom Austro - Ugarske carevine,

Smještanje u hotel Neptun; Marijan i ja dobijamo
 apartman s
 velikim sobama, u kojima su vjerojatno, za vrijeme Maršala odsjedali
 ministri
 nesvrstanih. Najljepša je terasa s koje puca pogled na
 sunčano
 plavetnilo mora i neba prema
 obali Istre. Ipak, hoćeš - nećeš; pogled

svako malo skrene prema luci s jahtom i uglađenim mornarima pored nje, koji ljubazno odgovaraju na pitanja radoznalih posjetitelja, uglavnom o mogućnostima broda – njegovoj brzini, sigurnosti itd. A motori tiho bruje...èeka se samo zapovijed...

Nakon smještaja, osvježenja i presvlačenja, spuštamo se u prizemlje, u kafe bar hotela. Susreti, pozdravi, osmjesi, pitanja, dogovori... Gojko zove u etnju. Dobra ideja, pristajem, ali... noè brzo pada, a noè je noè, nije ti baš svejedno, pa to odgađam za sutra rano, prije početka programa. Za sada samo kratka etnja do jahte i natrag u hotel. Referenti malo nervozni, brušenje prezentacija traje cijelu noè. Mi, obično društvo – uživamo. Nadam se zasluženom. Veæ smo navikli na luksuz, kojega ranije nisam mogao ni zamisliti: sve nam je dostupno. Ali, svi znamo pravu mjeru. Sreæemo i pozdravljamo onaj spominjani par: uzvraæaju srdaèno, druže se s ljudima, djeluju vedro i opušteno, pa zašto onda ne bi i mi isto tako?

Preskoèim opis veèeri koja je bila lijepa, bogata i zanimljiva; moj cimer Marijan i ja, zajedno s njegovim kolegama iz stoène Slavonije, pretresli smo sve što je trebalo i nije, ni aktualnu političku situaciju nismo propustili; nismo smo se baš u svemu potpuno složili, ali se nismo ni ljutili zbog toga, znali smo odustati od inzistiranja na ispravnosti svoga stajališta; propustit æu opis prvog dana, pa i drugog dana konferencije, koja je kao i obično bila odlično pripremljena i realizirana, uzet æu bicikl i fotoaparat i krenuti oko otoka.

Ako vas zanima što sam uhvatio kroz objektiv aparata, kliknite na galeriju ove stranice. Ako želite doznati više o arhipelagu kliknite na link Web stranice otoka. A ako želite još više – udahnuti opojni miris mora, osjetiti dašak povijesti, prošetati lijepo uređenim stazama, odmoriti oèi na prekrasnim proplancima kojima iznenada protrèi stado plahih gazela ili antilopa, vidjeti što je to najbolja svjetska perivojna arhitektura, o kojoj kao da skrbi onaj prvi zagrebaèki šumar Pero Š, e pa onda dođite na ovaj rajski otok. Ako ne možete, ako vam se ne da, ako nemate vremena, evo još nekoliko detalja... <http://www.brijuni.hr/Home.aspx?PageID=7>

Kastrum

{moszoomthumb imgid=1071 itemid=35}{...} Najslojevitiji brijunski lokalitet prostire se na površini nešto veæoj od 1 ha. Nalazi iz razdoblja rimske republike i carstva, kasne antike, Istoènih Gota, Bizanta, karolinškog razdoblja i Venecije svjedoèe o dugogodišnjoj naseljenosti.

U razdoblju Augustove vladavine, djelimice na podruèju prve vile, podignuta je nova rustièka vila (dimenzija 51 x 59 metara) sa središnjim dvorištem i uređajima za proizvodnju maslinova ulja i vina te podrumima, kao i skromnije uređenim stambenim prostorima.

Život unutar vile odvijao se do kraja 4. st. kada je uslijed nastalih društvenih promjena vila prerasla u naselje zbijenog tipa sa kuæama, postrojenjima za preradu maslina i grožđa, spremištima, radionicama, kovaènicama, krušnim peæima, ukratko svim sadržajima potrebnim za samostalno funkcioniranje jedne zajednice. Naselje se postepeno širilo, a za njegovu zaštitu podignuti su snažni bedemi(...)

Kamenolomi

(...) Èišæenjem starih kamenoloma od otpadnog kamenja nakupljenog dugotrajnim radom brijunskih kamenorezaca (još od antièkog razdoblja), Alojz Èufar, šumar i projektant svih brijunskih šetnica, oblikovao je brežuljke. Tako su nastala šetališta ugodna u svako doba godine: zaštiæena od ljetne žege i hladnih zimskih vjetrova, postala su omiljena odredišta ljeèilišnih gostiju. Jedan od kamenoloma dobio je naziv po dr. Robertu Kochu, velikom istraživaèu koji je otok oslobodio od malarije, 1905. godine postavljena je spomen ploèa s natpisom: DEM GROSSEN FORSCHER - DEM BEFREIER DER INSEL - VON DER MALARIA - DR ROBERT KOCH annis 1900-1901.(...)

Malo me rastužila prièa o nekadašnjim vlasnicima otoka, obitelji Kupelwieser, koji su se bili toliko zbližili s otokom da su sebi tu napravili i posljednje poèivalište, mauzolej. S urušavanjem Austrougarske Monarhije koncem Drugog svjetskog rata dolazi i do njihovog tragiènog kraja. (...) Marija Kupelwieser (1850.-1915.) koja je vjerno pratila svog supruga u ostvarenju njegova brijunskog sna, sahranjena je tu uz mlađeg sina Karla koji je po oèevoj smrti (1919.) preuzeo upravljanje otokom. Nakon niza neuspjelih poslovnih poteza, uslijed ekonomske, a naposljetku i emocionalne krize lovaèkom si je puškom okonèao život. Paul Kupelwieser je uslijed okolnosti umro u Beèu. Na nadgrobnoj ploèi ispod njegova imena samo je ime voljenog otoka(....)